

"Een teken dat wedersproken zal worden".

Lucas 2:34b.

EEN TEKEN. Simeon noemt het kindeke Jezus een TEKEN. Simeon maakt dit kindeke niet tot een teken. God stelt dit Kindeke tot een teken! Zó heeft Hij het in Zijn eeuwige raad besloten. Wat is een teken? Dit teken is een KEN-TEKEN. Niet zo, dat dit Kindeke slechts ergens heen-wijst..Neen, In Hem, dit Kindeke, is God daad-werkelijk verschenen. In dit Kindeke laat God zich zien. Deze Zaligmaker zal niet van zich af-wijzen, zoals de oude profeten deden! Hij zal naar Zich-zelf wijzen: Ik ben. Hij IS de Zaligmaker van zondaren. Hij IS onze grote Profeet, enige Hogepriester en eeuwige Koning. In Hem woont al de volheid der Godheid lichamelijk.

Jezus Christus is niet een teken zoals bijvoorbeeld het water bij de doop een teken is. Dat water wijst naar het bloed, maar het is het bloed niet.

Brood en wijn bij het Heilig Avondmaal wijzen naar het vlees en bloed dat gebroken en vergoten is, maar..wij zullen niet blijven hangen aan de uiterlijke tekenen.

In dit Kindeke vallen teken en betekenende zaak samen. Toch is hiermee nog niet alles gezegd. Immers, de komst van de Zoon van God betekent niet de volle verwerkelijking van het doel van God.

Het Koninkrijk van God is NABIJ gekomen. In bepaald opzicht is het Koninkrijk Gods zelfs in ons midden gekomen. Ook nu hopen we op de

vervulde belofte: Jezus Christus. Daarom
bidden we nog heden: Uw Koninkrijk kome!
Jezus Christus is Gods KEN-TEKEN. In Hem
heeft God Zich geopenbaard. MET HEM is de
nieuwe mensheid begonnen.

De vragen aangaande God en mens zijn zinloos,
buiten en zonder Jezus Christus. In dit Kin-
deke laat de eeuwige God en de nieuwe mens
zich zien. Hij is de tweede Adam.

Simeon getuigt door de Heilige Geest, dat
dit TEKEN wedersproken zal worden. Uit het
Woord van God blijkt, dat het TEKEN altijd
wedgesproken werd. Het Immanuëlsteken kwam
niet op ons verzoek. We lezen bij Jesaja: De
HEERE voer voort te spreken tot Achaz, zeg-
gende: Eis u een teken van de HEERE, uw God;
eis beneden in de diepte, of eis boven uit
de hoogte. Doch Achaz zeide: Ik zal het niet
eisen, en ik zal de HEERE niet verzoeken.
Achaz lijkt een godvruchtig man: Hij wil Gods
niet overal bijhalen. In werkelijkheid hecht
hij meer waarde aan een teken van mee-leven
uit Egypte. Desondanks geeft de HEERE zelf
een teken: Ziet, een maagd zal zwanger wor-
den, en zij zal een Zoon baren, en Zijn Naam
IMMANUEEL heten. Je vraagt je af: Hoe kan God
met zulke ellendelingen wezen? Mensen zijn
niet verlegen om zo'n teken. Wat
willen we dan wel? Wat is des werelds
hoogst verlangen? Ons hoogste verlangen
is ons eigen ik. En als we het niet
alleen afkunnen, is er altijd Egypte
nog. Liever bij de duivel
te biecht, dan dat we de toevlucht
zoeken en vinden bij de HEERE onze God.
Als God ons nu vergunt deze les te
mogen gaan leren, ergeren we ons
niet langer aan dit door God
GEZETTE TEKEN. Dan proberen we
niet ons vege lijf te redden door te
murmuren over het Koninkrijk van
de Heere Jezus Christus.

ren tegen het eeuwig besluit van de Heere. In dat besluit ligt onze redding. Buiten dat besluit komen we om in onze besluitvorming. We zijn dan, midden in ons Godverzoekend ongelooft zó christelijk, dat we het TEKEN weigeren... ik zal de HEERE niet verzoeken!

Simeon spreekt ook van de toekomst: Een teken dat wedersproken zal worden. Waarom toch die tegenspraak? Dáárom, dat het louter een zaak van de HEERE is. Hij heeft ons er niet in gemengd! Hij heeft ons niet gevraagd wat Hij het beste zou kunnen doen. Trouwens, waar waren wij, toen het er op aan kwam?

Wilden wij niet als God zijn? Kennende het goed en het kwaad? Zijn we niet weggevlucht? Hebben we niet, met de dood in ons hart, vijgeboombladeren gehecht om onze naaktheid te bedekken?

Gelukkig! Voor Gods aangezicht stond daar reeds de nieuwe mens. De stilte der eeuwigheid is vol met de Nieuwe Mens.

Vrijmachtig heeft de HEERE ingegrepen! In Jezus Christus is het heil. God was in Christus! Er is maar één Naam onder de hemel gegeven. Eén mens onder de on-mensen. Eén God onder de afgoden.

O ja..als God ons gevraagd zou hebben: Wat moet ik doen? Wij zouden wel een antwoord weten. 't Zou het antwoord van de zot geweest zijn: Laat dat maar aan mij over..of..'t komt voor elkaar. Ontstellend groot is de brutaliteit van ons, vertrappers van het recht. Maar de HEERE had onze antwoorden niet nodig. Hij wist het zelf wel. Eer iets van ons begon te leven, was alles in Zijn boek geschreven. Voor de grondlegging der wereld stond daar de Mens die Hij bedoelde..het Lam, door Hem verkoren..de Knecht, die Zijn welbehagen doet.

Nee, beste lezer, totob maar niet al te lang over de vraag of je wel tot de Gideonsbende behoort. De keus van God is gevallen op Zijn enig geliefde Zoon. Dit KEN-TEKEN irriteert de menselijke geest. We zijn geneigd te zeggen: En ik dan? En wij dan? TEKEN van tegenspraak: Wat is dat voor een verlossing? Een kindje in de kribbe? Een broer, die niet voor zichzelf en voor ons opkomt? Een man in het stof? Een mens, die tot de dood bedroefd is? Die met verbaasde ogen vraagt met Hem te waken? Een man die niet terugslaat als Hij geslagen wordt? Is dat het Licht en het Brood voor de wereld? Een stervende man? Een schreeuwende man? Een verlaten man aan het kruis? Een dode man? Een begraven man? Maar wel een Man die ons de Waarheid sprak, toen Hij zei: IK BEN DE WAARHEID! IK BEN DE WEG! IK BEN HET LEVEN!

Wij weten het beter. Vraag het aan de theologen van vandaag en gisteren. Vraag het aan de grote raad. Zij zullen zeggen: Afgekeurd! Godslasterlijk! Weg met Hem! Jood en heiden stemmen samen: Ergerlijk! Dwaas! En toch. Herders en wijzen uit het Oosten hebben voor dit TEKEN gebogen. Zij hebben God geprezen om dit HOOGSTE TEKEN VAN LEVEN! Zó goed is de HEERE! Hij heeft niet alleen gezorgd voor de Nieuwe Mens., maar Hij zorgt ook dat murmureerders de lering aannemen. Daarom is Simeon zo blij met dit TEKEN. Daarom strompelt de oude Anna door de

straatjes van Jeruzalem om de troosteloze
troost-wachtenden te boodschappen: HIJ IS ER!
HET KIND UIT GODS HAND! DE MAN NAAR GODS
HART!

Opzij! mannen! Zeg niet: dat is mijn kind. Nee,
wij hebben niets bijgedragen aan de komst van
dit KIND. Maar juist daarom is en blijft Je-
zus Christus het enige TEKEN van hoop. Hij is
Gods grote verrassing!

Een TEKEN dat wedersproken wordt.
Een TEKEN dat aanbeden wordt.

KERSTFEEST?? Kom nou! God geve ons een ogen-
blik van stille verwondering. Hij geve ons,
werkers en wetters, de handen stilletjes in
de lege schoot te leggen. Eventjes stilte in
de rumoerige kerstdagen en nachten. O HEERE
..draai even de knop om, opdat het kerstge-
schetter even zwijge. We horen geen "stemme
uit de verte". Misschien horen we een engel
zeggen: U is heden geboren! Misschien horen
we zingen: Ere zij God in de hoge.

Want een Kind is ons geboren!
Een Zoon is ons gegeven! Hij is het! Hij al-
leen!

Gezegende Kerstdagen? Dat zijn het! Bij God
vandaan!

Eeuwige Vader van onze Heere Jezus Christus.
Wij zijn niet waardig dat het ooit goed komt
met ons. Wij zijn van U weggelopen om nooit
meer terug te komen. Wij zijn verstrikt in de
ijdelheid van ons leven. Wij kunnen U niet
zoeken en U niet vinden.

U hebt in den beginne geroepen: Er zij licht!
En het licht was er. In het midden van de
tijd hebt U weer gesproken: Er zij licht. En

het LICHT is gekomen!

Trek ons uit de duisternis tot dat wonderbaar LICHT. Dat we door Uw Heilige Geest de lering mogen aannemen.

U ziet toch niet op onze onwaarde! U ziet op de waarde van Uw geliefde Zoon. Door Hem is Uw Naam verheerlijkt. Door Hem is het werk volbracht.

Mogen wij, als het U beliest, gedenken aan Uw wonderbaarlijk Kind?

Wij vragen het U alleen om Jezus wil. Amen.

Heer, roep mij als Uw dwalend schaap,

dat U niet zoekt en U niet vindt.

Geef mij, als een die Gij bemint,

geef, dat ik als Uw eigen kind

Uw stem mag horen in mijn slaap.

D.C.O.

*

-3-